

De Drietand

Hallo iedereen !! Eerst en vooral wenst het voltallige bestuur van MDC Neptune al zijn leden en hun ganse familie (en uiteraard ook oud- leden!) een schitterend gezond en vreugdevol 2011! Het is bijna niet te geloven dat er alweer een jaar is voorbijgevlogen, en het lijkt wel alsof ik de vorige "nieuwjaarsuitgave" van deze Drietand pas heb gemaakt...

Hopelijk is ondertussen iedereen al een beetje bekomen van het voorbije feestgedruis en kunnen we er weer stevig tegen aan gaan met opleidingen en verre of minder verre duikreizen...Ik reken er op dat het een even vruchtbaar jaar wordt als het voorbije jaar. Niet alleen vierde onze club zijn vijftigjarige bestaan, maar er werden flink wat brevetten behaald! Over het clubfeest en de viering van onze halve eeuw clubwerking kan je alles lezen in deze Drietand.

Een nieuw jaar kondigt uiteraard ook een nieuw duikseizoen aan en dat betekent dat er ook dringend werk moet worden gemaakt van het doktersonderzoek, dus wie hiervoor nog geen afspraak heeft gemaakt... niet uitstellen (!!), Zodat je in regel bent met de NELOS reglementering en de daarbij horende duikverzekering. Weet ook dat laatkomers voor heel wat extra administratieve opvolging zorgen door onze secretaris. Reden genoeg dus om je dringend in regel te stellen! Je vindt alle info hieromtrent verder in dit blad.

Het afgelopen jaar gingen een aantal van onze leden op duikvakantie naar de Malediven, het duikparadijs bij uitstek! We waren dan ook aangenaam verrast hierover een artikel te mogen ontvangen van de hand van Dirk De Ryck. Bedankt Dirk! Je kan het relaas lezen in deze Drietand.

Naar goede gewoonte mag ook het stukje mariene biologie niet ontbreken, en, om in de sfeer te blijven, behandelen we een op de Malediven veel voorkomende vissoort, zijnde *Macolor macularis*.

Ik wil jullie alvast ook meegeven dat het komende Ardennenweekend helemaal rond is. We zoeken opnieuw een bekende stek op in Alle-Sur-Semois. Je leest er verder alles over!

Hiermee is mijn vaste bijdrage weer op papier gezet, en rest mij alleen nog jullie allemaal veel leesplezier te wensen.

Voor de "echte" duikers onder jullie, die in deze barre wintertijden blijven duiken of zij die meer geluk hebben en warmer water opzoeken...waar jullie het ook doen, doe het veilig !!

Gelukkig en gezond 2011!!

!!VERPLICHT MEDISCH DUIKONDERZOEK!!

Maak er snel werk van

Je kan voor het onderzoek een afspraak maken met Dr. Vervoort op GSM
nummer : 0477/518595

Zijn praktijk is gelegen recht tegenover het St. Maartenziekenhuis, in de
Leopoldstraat te Mechelen.

Vergeet vooral niet je “medische kaart” en duikboekje mee te nemen, zodat de
dokter het strookje kan invullen, waarna je dit zo snel mogelijk aan onze
secretaris dient te bezorgen

De vroegere alternatieven blijven uiteraard ook geldig :

Dr. Roland Van Den Eede – Heidestraat 8 – 2660 Hoboken – tel : 03 827 57 31

Dr. André Waerebeeck – Lindelei 10 – 2640 Mortsel – tel : 03 448 09 67

Dr. René De Laet – Pastoor Van Tendeloostraat 9 – 2260 Nijlen – tel : 03 481 71 01

Lidgelden MDC Neptune 2011

het lidgeld blijft ongewijzigd, zijnde :

120 € voor een duikend lid

100 € voor een student duikend lid

90 € voor een zwemmend lid

15 € voor kinderen

Het lidgeld kan worden gestort op rek. nr.

402-9137089-74

Kandidaat 1*D

Volgende kandidaat 1*D is geslaagd in zijn zwembadproeven :

Kurt Coppens

Een dikke proficiat gewenst!

Op Duiksafari naar de Malediven

Eind oktober zijn een stel Neptuners (9 in totaal) op initiatief van onze voorzitter Patrick, via organisatie "Wildwater" naar de Malediven gaan duiken. Hierna dan de details en wederwaardigheden van deze verre expeditie.

En ver is het! Na twee treinen , twee vliegtuigen en een "dhoni" waren we er, 20 uur later. "Er" was in dit geval de motorboot Moonimaa, die ons opwachtte voor anker, op enkele mijlen van de luchthaven van Male. Vliegtuigboot transfert dient hier zeer letterlijk genomen te worden, daar er tussen beide enkel wat hoeft gewandeld te worden. Onze eigenste dhoni pikte ons op aan de aanlegsteiger van de luchthaven.

De Moonimaa is een mooi houten schip van 30 m bij 10 m, 105 ton waterverplaatsing, lokaal gebouwd, een 8-tal jaren geleden met alle modern comfort en in "goede staat van onderhoud"(Maar toch ook een mooier exemplaar gespot!) Voor een schip ruime kajuiten met badkamer waarin WC en douche cel (Alle kraanwerk aan boord van het merk Grohe!). De bemanning bestaat uit 6 man plus 3 duikinstructeurs die voor de duiken ieder een groep van 5 begeleiden.

Buiten ons, de Neptuners dus, hadden we nog het gezelschap van 2 Zwitsers en 5 Fransen waardoor het full-house was. Alle plaatsen bezet! Zoals lokaal gebruikelijk, is er een volgboot, een dhoni, die voor het eigenlijke duiken voorzien is van 2 compressoren en banken voor 2 maal 10 duikers. De bemanning van 3 slaapt aan boord en zorgt voor gevulde duikflessen. De dhoni is sneller dan het moederschip en verdwijnt regelmatig om dan plots terug op te duiken op de duikstek.

Dhoni: Lokaal ondiep schip, dat voor zowat alle transport zorgt, oorspronkelijk voor- zien van een Latijns zeil (typisch profiel) en met hoogoplopende punt op boeg en sierpunt aan de helmstok.

Aan land was het vrij warm, maar op zee, door de permanente zeebries was het gewoon heerlijk! Af en toe een plots buitje, maar dat wordt er genegeerd. Het ritme aan boord deed me denken aan het internaat: Ochtend: bel om 7 u, kop koffie met koekje; terug bel voor briefing gevolgd, door eerste duik, gevold door ontbijt.

Rond 13 u terug bel voor briefing, tweede duik, waarna lunch, bel voor koffie op het voordek. Rond 15 u terug bel voor briefing 3de duik. 20 u bel voor avonddiner, en dan, anders dan op het internaat, gelukkig geen bel meer om te gaan slapen. De catering aan boord was boven alle verwachtingen! De 2 Indische koks waren ware tovenaars met de beperkte middelen aan boord en zelfs de bar was voorzien alsof we niet in een 100 % moslimland waren. Invoer van alcohol is verboden en toch was de bar goed voorzien...

Ik was vertrokken met de idee om met de verse vis, de rijst en het fruit toch enkele kilo's achter te laten. Dat heb ik echter na de eerste lunch onmiddellijk moeten bijstellen, het is maar -2 kg geworden. Daar we zowat 500 km hebben afgelegd was het duikaanbod zeer gevarieerd. De beloftes en verwachtingen werden meer dan ingelost!

Op Hanifaru hebben we een waterballet van wel 20 mantas mogen meemaken, bogen beschrijvend van aan de oppervlakte tot op 1m van de bodem en wij er midden-in! Allemaal beesten van rond de 2m spanwijdte!

Zeer indrukwekkend! De staartroggen en andere beesten uit de roggenfamilie die we zijn tegengekomen verzinken daarbij in het niet. Op een andere duikplaats voerde een ganse meute (kudde ? span? school ?) haaien een soort interludium op door eindeloos rondjes te draaien terwijl wij roerloos en op rij, van op de bodem toekeken, verankerd met een touwtje aan rifhaken. Hebben die haaien gelachen! Schildpadden hebben we ook mogen ontmoeten, rustend, zwemmend en slapend, maar die ontmoet je één voor één. De enige die forfait heeft gegeven is de walvishaai, die heb ik niet mogen zien. De grootse "vis" die we wél gezien hebben was al lang dood, nl. een wrak van een 40 tal meter dat met zijn boeg 6 m uit het water stak, mooi begroeid en makkelijk om in en uit te zwemmen via het ruim en over de machine. En dan het koraal! Omcirkeld met visjes op aquarium formaat, in alle soorten en kleuren! Ik begrijp nu waarom $\frac{3}{4}$ van de vissen in het aquarium van Monaco uit de Indische Oceaan afkomstig zijn. In de Malediven daar hebben ze pas koraal, wat zeg ik het is allemaal koraal!! Het toeristische deel van onze reis bestond uit een bezoek aan een onbewoond eiland waar we in 30 min, zijn rondgewandeld, en een bewoond eiland dat door de tsunami wel wat schade had geleden maar nu modern comfort had, bestaande uit TV, GSM en een generator. Romantiek was er niet veel te beleven. Men moet er leven van visvangst en ingevoerd voedsel, verder enkel cocos, en wat bananen welke willen groeien op koraalzand met een hoge zoutwaterspiegel. De hoop op vooruitgang bestond uit twee vrij nette schooltjes met regentanks van Unicef. Regenwater is het enige zoet water op het eiland. Onze Duitse begeleider, die de briefings voor zijn rekening nam, beschikte over een

verbazingwekkende kennis van de duikplaatsen, kon op voorhand zeggen welke dieren we zouden tegenkomen en hoe ze zouden reageren! Over de stroming weten ze weinig, er bestaat blijkbaar geen gedetailleerde stroomatlas voor buiten de routes. Dus ging men eerst eens kijken vòòr iedere duik. Bleek de stroom tegen te staan, gewoon de duik achterstevoren uitvoeren. Voor details over specimen en soorten over naar familie! Aan boord waren er enkele fotoboeken met de namen van de vissen, maar zoals V.D.B. placht te zeggen "trop c'est trop..." Voor de terugtocht waren er problemen voorspeld met de RR motoren van de airbus 380 , met stakingen in Frankrijk, maar niets daarvan en dus recht naar huis en de kou. Vanaf het verlaten van de Moonimaa zijn we 25 h. onderweg geweest, maar dat moet je er natuurlijk voor overhebben. Problemen waren er toch, maar dan van een andere aard, nl. met de bagage van Philippe in Dubai, maar daarover meer een volgende keer, onder de titel:"Reizen met een duiklamp."

Voor het geval er mensen zijn die denken dat duiken tussen het koraal, visjes en plantjes een milieuvriendelijke bezigheid is, nog even deze feiten: Per uur dat we gedoken hebben, zaten we een uur in een vliegtuig. Per uur duiken hebben we gemiddeld 5 l diesel verbruikt. Dan nog, voor de volledigheid : De Malediven liggen in de Indische Oceaan op de 72° meridiaan van 1° Z van de evenaar tot 7° N; ongeveer 880 km van onder tot boven, met evenveel inwoners als de stad Gent. Men spreekt er Dhivehi en het woord ATOL is van Maledivische oorsprong. De inwoners zijn van Indische Tamil origine. t'Was mooi, maar weeral voorbij. Op naar het volgende. Dirk. D.R.

Macolor macularis

Macolor macularis (waarvan mij overigens geen Nederlandse naam bekend is...) is een toch wel vaak voorkomende verschijning op de riffen. Al moet ik er al wel direct aan toevoegen, dat je om hem op te merken goed uit je ogen moet kijken, want meestal houden ze zich verdekt op tussen koraalblokken of in holen of spleten op het rif. Daar liggen ze op de loer, wachtend naar al wat voor hun eetbaar is, om dan bliksemsnel toe te slaan. Het voedsel van de tot zestig centimeter lange Macolor macularis, bestaat voornamelijk uit schaaldieren, kleine vissen en ook deels plankton, ter aanvulling van het menu. Heel wat baarsachtigen komen zelfs tot een stuk in de riviermondingen voor en dus in brak water. Macolor macularis is hierop echter een uitzondering, je treft ze enkel aan op de riffen in volle zee. Hier houden ze zich op, op diepten variërend van drie tot negentig meter. De grootste vijand van deze vissen is ongetwijfeld de mens.

Ze worden vaak gevangen en als consumptievis verkocht op markten. Het vlees is erg smakelijk, vast en van goeie kwaliteit. Het verspreidingsgebied van deze vissen is de westelijke Stille Oceaan en de Indische Oceaan. Jonge dieren hebben een jeugdtekening met witte vlekken op de rugzijde en een diepe zwarte band, die over het oog loopt. Bij het volwassen worden verdwijnt deze streep en worden de ogen geel omrand. In het jeugdige stadium houden zij zich dikwijls op binnen in grote sponsen of tussen koraaltakken. In dit stadium kan je ze ook regelmatig in kleine scholen aantreffen, terwijl, eens volwassen, zij vooral solitair worden gespot. Over het kweekgedrag van deze dieren is weinig of niets bekend. Zeker is, dat pas uitgekomen jongen een tijd tussen het plankton meedrijven, om op deze manier in hun voedselbehoeften te voorzien. Ze kunnen vele tientallen jaren oud worden.

MDC Neptune - Ardennenweekend

Zaterdag 2 en zondag 3 april 2011

Hostellerie Le Charme de la Semois
we ook vroeger reeds te gast waren...)

(waar
Rue De

Liboichant 12 5550 Alle-Sur-Semois tel : 061/508070

Prijs voor : gastronomisch avondeten, overnachting en ontbijt
115 € p/p

Opgelet, zoals steeds zijn de plaatsen beperkt. Dus snel inschrijven is de boodschap! (bij Maria of Sonja)

2/4 Aankomst 11h (verdeling v.d. kamers) 13 h start afdaling, daarna een wandeling en gastronomisch avondeten **3/4**
ontbijt en wandeling (voorzie je van stapschoenen of laarzen!)

Middageten mogelijk voor wie dat wenst, maar niet inbegrepen!

Honden zijn toegelaten aan 10€ per nacht

50 !! Neptune verjaart 50 !!

Neptune
Van toen hij dus in de nevelige oudheid, op aanstichten van de aartsvaders*, als Mechelse club gereïncarneerd werd (De baby had er toen eigenlijk al meer dan 2000 jaar op zitten !) zorgden zijn meerminnen en –mannen er nauwgezet voor dat elke verjaardag uitbundig gevierd werd met een banket, gevolgd door een spetterend bal en een eindeloos durende kuskesdans.

Onze huidige secretaris, Etienne (den Tjen), heeft van meet af aan bij die gelegenheden de menukaarten versierd met lichtjes karikaturale tekeningen van Neptune's avonturen, zodat wie ze verzameld heeft nu een nagenoeg compleet overzicht heeft van de (geestige) clubgeschiedenis.

Toen Neptune een jongeling van 25 jaar was, liet hij zich door den Tjen op zijn paasbest portretteren, samen met zijn eigenste duikers, die van uit zijn geopende hand – als in een eendjeskraam op de kermis – verwoed hengelen naar rondborstige zeemeerminnetjes. Nog niet eens zo uit de lucht gegrepen zoals menigeen nu zou denken ! De club was toen immers nog jong en de hormonen onstuimig ! De tekening werd een prachtige grote ets, die bij menige feestvierder van toen – bij uw schrijvelaar in elk geval – sindsdien thuis op een ereplaatsje hangt.

Toen dan het 40ste banket er aan kwam, ging Neptune helemáál uit de bol. Hij charterde een compleet schip van de Rederij Seastar, om daarop te feesten, terwijl het schip rond voer op de Schelde. Na het banket werd er toen nog op de muziek van een T.V.-vedette, Danny Wuyts (“De Notenclub”) en van een D.J. gedanst : rock and roll, salsa, merengué, “plakkers”, farandole enz. en natuurlijk ook ... de “non-stop-kuskesdans”, dit alles tot in de vroege uurtjes.

Neptune was zó in de wolken met het succes van dit feest, waarop ook tal van

dan in een feest-crescendo naar zijn 50ste verjaardag toe wou gaan. Dat lukte hem bijzonder goed, maar ik denk toch dat de meest memorabele verjaardagsfeesten die van 2006 (Zaal California te Boechout – Optreden van “Zakdoek”), 2006 bis** (Nemo 33 – duiken en djembe leren spelen te Ukkel), 2007 (Royal Yacht Club België – tentoonstelling Hélène Ash en optreden van Luc Caals te Antwerpen) en 2008 (“Club event” Les Fauvettes te Louette-Saint-Pierre) waren.

Toen ondervond Neptune echter, dat steeds maar het feest van vorig jaar overtreffen, qua originaliteit, toch nauwelijks haalbaar was. Bovendien begon zijn schatbewaarder een steeds maar groter deficitair saldo van de feesten voor te leggen. Het verlies was wél voorzien, tenslotte wordt men toch maar één keer 50 jaar en dat mag dan iets kosten ! Maar zélf s een godheid moet tenslotte wat op zijn portemonnee beginnen te letten, temeer daar de club aan het verjongen is en moet blijven voortbestaan.

Vorig jaar was het feest dus wat bescheidener, maar nu in 2010 de 50 jaar eindelijk daar waren, wou Neptune er weer even flink tegenaan gaan en nogmaals werd er in “Nemo 33” te Ukkel gereserveerd – want wat past er nu beter bij een duikclub dan een feest waarop gedoken wordt !!!

Waarschijnlijk heeft één of andere jaloerse godheid hier een spaak in het wiel van Neptune gestoken, want kort voor de geplande datum werd zijn reservatie opgezegd !!! Ze mogen zagezegd bij “Nemo 33” geen feesten meer houden om burengerucht te vermijden ... in het omliggende industriegebied, nota bene ! Hopelijk trekt Neptune, in zijn gerechtvaardigde toorn, niet de stop uit hun zwembadje van amper 33 m diep, zodat het leeg loopt ! Persoonlijk zou uw dienaar dit niet meer dan een “immanente rechtvaardigheid”*** vinden, mocht dit gebeuren.

Géén duiken dus en die arme Neptune moest in zeven haasten een nieuwe feestlocatie uit zijn mouw schudden. Het werd zijn golfclub te Wijnegem. Maar hoe goed Neptune bij vorige gelegenheden ook zijn collega's, de weergoden, naar zijn hand had weten te zetten, des te onheilspellender werden nu de weerberichten. Vorst, sneeuw en ijzel zouden de Neptuners op hun weg vinden als ze naar het feest durfden te rijden ! Blijkbaar waren ook de weergoden tegen ons opgestookt !

Neptune stak echter speciaal voor de gelegenheid sneeuwbanden onder zijn wagen en reed tóch. Hémm zouden ze niet klein krijgen ! Zo dachten ook 63 van de 67 ingeschreven leden er over, want ze kwamen er tóch door en de afzeggers hadden ditmaal echt een zéér valabele reden. Neptune laat zich niet zó maar kisten ! En eigenlijk viel het rijden zeer goed mee, want er was overal zout gestrooid, behalve aan de golfclub. Die zag er onder een dik sneeuwtapijt – uniek voor deze tijd van het jaar – erg “witte-kerst-romantiekkerig” uit. Net een kerstpostkaart ! In feite vormde de sneeuw juist een onvoorziene, bijzondere sfeer voor dit feest : Buiten vielen vette sneeuwvlokken gestadig voort in het decor, maar achter de grote schuiframen was het tropisch warm door de vloerverwarming. Tijdens het genieten van de gebruikelijke bubbels, vergezeld van enkele hapjes, diende men de schuiframen zelfs een tijdje op een kier te zetten !

Nee, Neptune had het hier uitermate naar zijn zin, al was hij min of meer van plan geweest om ook Sinterklaas uit te nodigen voor een praatje. Omdat de Sint steeds in traditioneel habijt opdaagt, zou hij dan eveneens niet in “kostuum met das” gekomen zijn, maar in het authentieke Neptune-habijt (dat niet veel om het lijf heeft) mét drietand. Doch de Sint had, net voor ons feest startte, de kinderen van de golfers komen bedienen van snoep en hij had het nog zó druk met huisbezoeken, dat hij niet kon blijven. Spijtig ! 't Had een soort van oecumenische ontmoeting tussen twee in oorsprong mediterrane godsdiensten kunnen worden. Gespreksstof genoeg voor beide heren, want begon immers ook ons aller Cousteau in die regio niet met zijn duikreligie !?

Om toch een “duikcachet” aan het feest te geven, had Neptune dan maar besloten naar de toekomst te kijken, zijnde een mogelijke duikreis naar de Indische-Oceaan kust van Zuid-Afrika, indien er voldoende kandidaten voor zouden zijn en dus vertoonde hij in H.D., op een supergroot scherm, een prachtige film over de seizoenstrek van gigantische scholen sardines, welke dan bejaagd werden door een massa grote zeebeesten en door duikende vogels. Eén massale, wervelende vreetpartij was het en van die aard om alle “grote-zeebeesten-liefhebbers” van de club te doen kwijlen van goesting.

Nadien vond Neptune het nodig om een aantal Neptuners – zoals hij zelf opmerkte, allemaal koppels – letterlijk en figuurlijk in de bloemetjes te zetten :

Jacques en Jacqueline (penningmeester en meesteres van de penningmeester)

Patrick en Ann (voorzitter en voorzitster van de voorzitter)

Freddy en Denise (duikonderrichter en on... Juist! Is dat bij U thuis óók zó ?)

Maar Neptune heeft hier wél een punt : Zonder de steun en verdraagzaamheid van de vrouw is al dat werken voor de club onmogelijk !

Sonja en Hugo (feestcomitélid en medeorganisator)

Maria en Harry (feestcomitélid, maar ook onbenoemde, feitelijke

“deurbewaakster” in het zwembad en uw dienaar als vaste Drietandreporter)

Het opmerkelijkste duo dat in de bloemetjes werd gezet was echter :

Jef en Liliane

Een club heeft immers niet enkel goede bestuursleden en medewerkers nodig, want wat is een clubbestuur zonder goede leden, zo claimde Neptune, want om hun draait het tenslotte ! En de Jef is hét modellid bij uitstek ! Onbetwist ! Hij was er om te beginnen al bij toen de club gesticht werd (zie *) én hij is er nóg altijd bij om (zeer serieus) te trainen, mee op duikreis te gaan, te duiken en te feesten. De hele dansavond na het diner was hij trouwens - en ook Liliane - niet van de dansvloer weg te slaan, daar waar enkel de jeugd het nog dapper vol hield . Onverwoestbaar jong die twee ! (Het reclamefilmpje op T.V., “Drink melk voor later”, zit er bij hen totaal naast,

tenzij ze natuurlijk er steeds veel van gedronken hebben !)

Eigenlijk had Neptune nóg bloemen in petto voor belangrijke meermannen (plus uiteraard hun –minnen !), maar ze konden er spijtig genoeg niet bij zijn, zodat ik van Neptune opdracht kreeg ze hier dan maar (symbolische) bloempjes toe te werpen :

Jef (Van Vaerenbergh) en Hélène (duikmonitor en zijn ondersteunende dame)

Etienne (alias Tjen) en Denise (secretaris en zijn ondersteunende dame)

Er zijn altijd paarden die de haver verdienen, maar ze (in dit geval ongewild) niet krijgen !

Na het bloemetjes uitdelen, nodigde Neptune zijn gasten aan tafel, waarop de menukaart (uiteraard ontworpen door Tjen) volgende lekkernijen vermeldde : St.-Jacobsvruchten, bisque van grijze garnalen, fazant “Brabançonne”, fantasie van de chef (Hij had over gebakjes gefantaseerd !), koffie of thee. De chef van de tennisclub mag op zijn twee oren slapen : Het was allemaal heel lekker !

De tekening op de kaart toont een mollig borelinkske, nog vast aan de navelstreng, maar al met een drietand in de hand en enthousiast verwelkomd door zijn zeemeerminmoeder. Op het oceaanooppervlak dobert een boot, afgeladen vol met duikers en duidelijk van onder de Mechelse Sint-Romboutstoren vertrokken, terwijl op de voorplecht een bisschop (Dat moet dan kardinaal Suenens zijn geweest !) met een kwispel de zee - en dus Neptune – zegent. De menukaart is tegelijk ook een geboortekaart volgens het onderschrift :

Op 6 oktober anno 1960 is geboren te Mechelen, genaamde M.D.C. NEPTUNE, zoon van Poseidon (Neptunus) en oceanide Dione.

Dat was toen, nu 50 jaar geleden ! Neptune kreeg sindsdien vele kameraden, waarmee hij talrijke onderwateravonturen beleefde.

't Was echter niet altijd koek en ei in zijn club : Kort na Neptune's geboorte ontsproot uit Neptune een tweede Mechelse duikclub : Neptunus. In recentere tijden zelfs nog 2 andere clubs. Maar ook al gingen sommige dissidenten weg (of werden buitengewipt), de meeste leden bléven - zeer tevreden over hun club - zodat door de inperking tot plus minus 50 duikers, de gemiddelde leeftijd van de Neptune-duiker almaar hoger werd. Ondertussen zijn er dan ook reeds verschillende van overleden, maar, “Neptune-zij-dank”, nog geen enkele in een duikongeval ! (Hout vast houden, want of dat helemaal onze eigen verdienste was durf ik te betwijfelen !)

Goden hebben de eigenschap zich steeds te verjongen en momenteel denk ik dat dit voor Neptune óók het geval is : een tweede geboorte ! Na het banket stond de dansvloer immers weer vol met jonge leden (sommige uit eigen kweek !) die niet meer op hun stoel kwamen, terwijl de ouderen meer toekeken en zagen dat het goed was, behalve dan dat ik enig gemor opving omdat de traditionele kuskedans onbekend bleek bij de D.J.

Op dus naar de volgende 50 jaar !

* Onder andere : Henri en Jacky van der Auwera, Jan en François Van Vaerenbergh, Jef De Rijck, Sylvain Bellens (ooit onze clubarts), Staf Min, Herman Gijsbrechts, Gustaaf Van Hove, Pol De Winter e.a. (Genoemd in de speech van H. van der Auwera, de eerste voorzitter, op het 40ste banket)

** Neptune voerde hier een soort inhaaloperatie uit : De verjaardag van 2004 werd pas in januari 2005 gevierd en die van 2005 in januari 2006, terwijl we die van 2006 zelf in november vierden, vandaar “bis”.

*** Auteursrecht : Bisschop Leonard

**Opgelet zwembad dicht op :
29/06/2011 en 8/12/2011
Nu al noteren!!**